

Så kan man også spørge: Hvori ligger fordelene ved, at det skal være Told og Skat, som styrer det? Og hvorfor skal man pludselig have en kommunal medfinansiering? Hvem skal bestemme normeringen, og skal kommunerne være ejere og de udførende i disse centre? Hvem skal lede efterforskningen, og efter hvilke nøgletal skal der tilknyttes politifolk? Som jeg ser det, er det kun ekstra bureaukrati.

Nu er det heldigvis ikke sådan, at Told og Skat daglig travler rundt i kriminelle sager. Det gør politiet, og det er her, ekspertisen i efterforskning og afhøring ligger. Ekspertisen i tal og beregninger ligger hos Told og Skat, og derfor er der et godt samarbejde med kendte kompetencer allerede i dag. Samarbejdet er kun begrænset af de ressourcer, som tildeles myndighederne, og som sættes ind i den enkelte sag.

Videre står der her i beslutningsforslaget, at det skal være muligt for kommunerne at overdrage sagsbehandlingen til de regionale indsatscentre, når der er mistanke om organiseret kriminalitet. Hvem skal styre den overdragelse? Hvis kommunernes specialister allerede er overgået til centrene, hvordan skulle de så kunne overdrage sagerne og anmelde dem til sig selv?

En anden ting, som heller ikke virker særlig velovervejet, er en indbygget rotationsordning kombineret med en specialistuddannelse med europæisk perspektiv. Det er jo lidt svært, når man er på turnus, samtidig at uddanne sig specielt og blive specialist på området.

Endelig må man spørge sig selv: Hvordan kan man lave en anonymisering, som undgår, at sagens akter underskrives af producenten, men derimod hans leder? Det ligner i betænkelig grad en form for dokumentfalsk. Lederen er i alt fald nødt til at være inde i samtalerne, i afhøringerne og i beregningerne af alle de tal, som han skal lægge navn til. Men jeg vil sige sluttelig, at Venstre er helt enige i målet, men midlet er vi altså ikke enige i.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det var dog en underlig defensiv holdning, Venstre har til det her meget alvorlige problem. Hr. Karsten Nonbo står op og siger: Ja, jeg må ligesom justitsministeren opfordre dem, der føler sig truet, til at melde sig.

Det er vi enige i – meget enige i. Men er det nok? Trykker folk sig ikke for at komme frem? Er vi ikke nødt til at gøre noget ekstra? Er det

her ikke netop et forslag, der viser nogle af de veje, man kunne gå videre for at gøre det?

Er det virkelig Venstres bud på at løse de meget alvorlige problemer, som folk, borgere i det her land, ordentlige borgere, oplever rundtomkring i kommunerne, når der skyder rockerborger op, når deres børn bliver truet til at betale dummebøder?

Er det virkelig Venstres svar, at de så bare må melde det til politiet, selv om de føler sig truet, selv om de føler sig udsatte? Har Venstre overhovedet ingen ideer til, hvad man skulle gøre ellers? Er det Venstre, der bare lægger sig ned og siger: Det må vi tage til efterretning og affinde os med? Er det Venstres retspolitiske opfattelse? Ja, jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, at jeg blev en smule skuffet over hr. Nonbos forsøg på at udstille det her som fuldstændig rundforvirring. Det er simpelt hen for usagligt, når Venstre siger, at centrene ikke kan arbejde, før organiseret kriminalitet bliver defineret i straffeloven.

Det er simpelt hen for usagligt, fordi Venstres ordfører 2 sekunder efter siger, at »i øvrigt så fungerer centrene udmærket, de eksisterer og kører på fuld damp«. Jeg forstår ikke hr. Nonbo, og jeg forstår slet ikke niveauet.

Hr. Nonbo har en meget tydelig fokusering på politiet – fair nok. Men der er faktisk andre, som skal bidrage til at løse det her problem. Det er det, rigspolitechefen skriver stort set i hvert andet afsnit af sin handleplan, at »dette er et samfundsmæssigt problem, det kan politiet ikke løse alene«. Kunne Venstre så ikke give et bud på, hvordan andre kan deltage, når forslaget her er så fuldstændig håbløst?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at Venstres ordfører forstår, at dette problem er andet end et politimæssigt problem.

Ganske mange kommuner rundtomkring i landet har store problemer i deres sagsforvaltninger, skatteforvaltninger og socialforvaltninger med at løse de problemer, som rockerkriminaliteten giver, og derfor er det andet end bare et politimæssigt problem. De borgmestre, vi har talt med om spørgsmålet, er enige i, at et sådant initiativ kunne være godt, fordi de allerede i dag